

Cum se poate trăi ca artist plastic ori critic de artă ?

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Joi, 21 Octombrie 2021 17:18 -

În realitate prea puțin se poate trăi. Brâncuși era drămuț în toate și chibzuit, trăia practic în asceză, iar lucrările Domniei Sale au plecat spre SUA, care dorea să deschidă muzee de artă să ilumineze poporul industrialist american. Și totuși, după moartea sa au rămas bani și opere de artă pe care statul român le-a refuzat de la artistul îmburghezit (decadent). Le-au rămas franțuschilor, care acum ne taxează pentru apă pentru că au văzut cât suntem de proști (se câștigă mai bine astfel decât din biletele de muzeu).

Până acum marii artiști au trăit vieți de mari privațiuni. Din acest punct de vedere, societatea egalitaristă era cu mult mai umană. O nouă categorie creată de magnații presei după modificările conjuncturale și saltul ideologic de la materialismul dialectic și istoric la materialismul industrialist perfect automatizat și perfect robotizat (care a reprezentat succesul în al doilea război colosal a celor două forme de materialism solidare unul cu celălalt) așteaptă integrarea în categoria vânzătorilor de supermarket ori a merchandiserilor (dacă vor fi în stare să scaneze produsele inutile pe care le aruncăm în coșurile imense de cumpărături, produse ieșite de pe bandă în urmă cu ani și stocate în depozite imense cu paznici prost plătiți).

Dacă statul aparent democrat extras din vulgarizatoare societate industrială nu se implică, în perioadele de recesiune cartea tipărită se îngălbenește și mucegăiește (deci se aruncă), arta plastică nu-și mai are locul, coloane ale infinitului din stejar vor deveni proptele ori stative pentru altceva, muzica nu va mai avea sens (poate ca marșuri funebre). Cum a murit artistul Hogai (traducerea cărții dlui Yoné Noguchi, "Spiritul artei japoneze" (introducerea părții a V-a) , așa vor muri și alții. Brâncuși știa să strângă cureaua și-și autoreplica lucrările remarcabile atât de bine încât reușea să mai și vândă la pelerinii ahtiați după chilipiruri. Practic, datorită lui s-a deschis MMA, care are astăzi pe site-ul său un număr important de lucrări despre artă care se pot descărca gratis. Căci arta nu costă, lucrările nu costă (vin din donațiile moștenitorilor care se împiedică de ele), doar biletul de muzeu mai costă (muzeografiile trebuie plătite).

<Dacă s-ar face un film despre Brâncuși ce ar trebui spus ?>. <Că viețile Marilor Artiști sunt pagubă pentru ei și apropiații lor>.

Locuri de muncă mai sunt în abatoare din Germania la împins văcuțele la tăiere (boii au fost tăiați de mult, încă de viței), la transportat stocurile de mărfuri industriale în est cu mari reduceri

Cum se poate trăi ca artist plastic ori critic de artă ?

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Joi, 21 Octombrie 2021 17:18 -

de 30 % (depozitele trebuie golite treptat).

Practic, aceeași situație este pentru toți oamenii de "cultură". Din ce vom mai putea trăi unii oare ?

<Dacă vrei la muncă> conchise Doamna, <în Germania sau la "Pro Patrie". Altă soluție nu este.>. <Dar din scris nu se poate trăi>. <Da, dar la Pro-Patrie îți dau din când în când pungi cu orez>. <Când ?>. <La două săptămâni>. <Plătesc și apa ?>. <Apa e scumpă>. <Și dacă se scumpește orezul ?>. <Fac moneda de răs>. <Oricum lucrăm doar pe bănuți ori orez>. <Dacă aveai condiție fizică mai bună te angajai la Poliția de Frontieră>. <Nu suport fumul>. <Nu trebuie să fumezi>, <Da, dar traficul auto emite noxe, iar uneori se mai trag focuri de avertizare în aer>. <Tu nu vrei să muncești de fapt>. <Deocamdată este orez îndestulător>.

Cu apă, sare în Câmpia Minunilor din Țara Neghiobilor ajungem cu toții artiști. Haideți cu toții în domeniul artei și așa veți primi o linguriță de boabe de orez în plus pe toată săptămâna și asta zi de zi.

Scris pro-bono șaptesprezece octombrie 2021, trimis la sighet-online, cu ușoare revizii în aceeași dată.

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet